

ОПРЕДЕЛЕНИЕ
гр.София, 07.05.2021 г.

№ 262498

СГС, VI-4 състав, в открито съдебно заседание на петнадесети април две хиляди и двадесет и първа година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: НИКОЛА ЧОМПАЛОВ

При участието на секретар Анелия Груева, като разгледа докладваното от съдията т.д. № 2253/2020 г., взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.690 ТЗ. Образувано е по възражение на Национална агенция по приходите срещу обявления в ТР на 08.03.2021 г. списък на приети вземания, в който не е включено публично вземане в размер на 152 140,46 лв. Иска се от кредитора да се включи вземането в размер на 152 140,46 лв. – за данъци и такси.

Синдикът не оспорва възражението – сочи, че го е включил в списъка с приети вземания по чл.688 ал.1 ТЗ.

Възражение е подадено и от кредитора Веселин Димитров Фетваджиев срещу списъка на неприети вземания, в който е включено предявеното от него вземане по договор за управление от 15.12.2014 г. в размер на 112 000 лв. – главница за периода м.05.2015 г. – м.08.2017 г., вземане в размер на 50 402 лв. – обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода 01.07.2015 г. -21.01.2021 г., както и вземане за забава в размер на 840 лв. за периода 21.01.2021 г. – 17.02.2021 г.

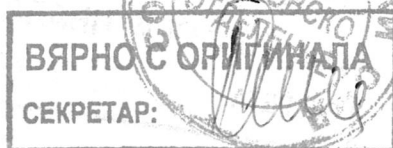
Кредиторът Фетваджиев е оспорил списъка с приети вземания, в който са включени вземания на кредиторите Димитър Христов Вавов, Александър Атанасов Великов и Андрей Вячеславович Чекунов. Сочи се, че вземането на Вавов произтичат от неустоечна клауза в предварителен договор, която е нищожна поради противоречие с добрите нрави, както и че не е налице неизпълнение на задълженията по договора. Твърди, че не е налице намерение на Вавов да закупи имота. Оспорва се другите кредитори с оспорени вземания да са изпълнили задълженията си по договорите. В съдебното заседание се оспорва достоверността на датата на предварителния договор.

Синдикът е представил становище, с което оспорва възражението на кредитора Фетваджиев с довода, че вземането му е предявено при условията на евентуалност, както и че не е представено удостоверение за регистрация на договора пред НАП. Оспорват се възраженията срещу вземанията на Димитър Христов Вавов, Александър Атанасов Великов и Андрей Вячеславович Чекунов с довода, че договорите с тези лица са сключени от управителя на дружеството, както и че вземанията им са включени в търговските книги на длъжника и са отчетени в заключението на ССЕ.

Кредиторът Андрей Вячеславович Чекунов е подал становище, с което оспорва възражението срещу неговото вземане с довода, че договорът за адвокатско обслужване е двустранно подписан и е записан в счетоводните книги на длъжника.

Кредиторът Димитър Христов Вавов е подал молба, с която се присъединява към становището на длъжника.

Възражението на Национална агенция по приходите е подадено в срок, но след извършена служебно проверка за вписванията в ТР по партидата на длъжника се установи, че вземанията на кредитора са включени в списък N 2 на приетите вземания, обявен на 24.03.2021 г. Според съда включването на вземанията на кредитора Национална агенция по приходите в списък N 2 на приетите вземания, обявен на 24.03.2021 г., води до отпадане на правния интерес да се оспорва с възражение по чл.690 ТЗ обявления на 08.03.2021 г. в ТР списък. Това е така, защото правният резултат,

който се домогва да постигне кредитора по реда на чл.690 ТЗ, вече е настъпил. Следователно неговото възражение по чл.690 ТЗ следва да се остави без разглеждане.

Възраженията по чл.690 ТЗ на кредитора Веселин Димитров Фетваджиев са подадени в срок и са процесуално допустими, поради което следва да се разгледат по същество.

С молбата по чл.685 ТЗ кредиторът Фетваджиев е предявил вземания, произтичащи от договор за управление от 15.12.2014 г., от който се установява, че между длъжника и кредитора Фетваджиев е възникнало облигационно правоотношение, по което длъжникът е възложил на кредитора да управлява делата на дружеството срещу възнаграждение в размер на 4000 лв. на месец. Процесният договор е сходен с договора за възлагане на управлението по чл.141 ал.7 ТЗ, защото по същество на Фетваджиев е възложено да извършва дейност като заместник-управител в подпомагане на управителя на дружеството.

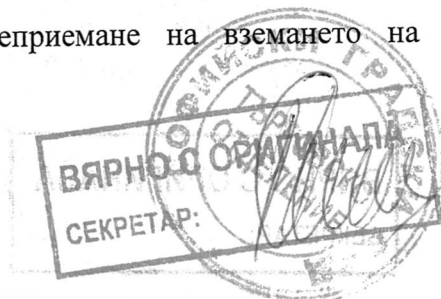
Процесният договор поражда гражданско правоотношение, а не трудово, поради което за наличието на договорна връзка между страните е ирелевантно декларирането му пред НАП. Обстоятелството, че пред НАП е било декларирано, че е бил сключен на 05.01.2015 г. трудов договор между длъжника и кредитора, който е прекратен на 01.04.2017 г., не е основание за извод, че между страните е съществувало през периода 05.01.2015 г. – 01.04.2017 г. трудово правоотношение. Това е така, защото по делото не е представен трудов договор. Трудовият договор е юридическият факт, който поражда трудово правоотношение, а декларирането пред НАП не е основание за възникване на трудово правоотношение, без да е сключен трудов договор. Декларирането на един гражданскоправен договор пред НАП като трудов не превръща този договор в трудов.

При тези факти съдът намира, че между длъжника и кредитора е съществувало облигационно правоотношение, породено от сключения на 15.12.2014 г. договор за управление.

По делото няма никакви данни за факта, че кредиторът е изпълнил възложените с процесния договор задължения, поради което съдът намира, че в негова полза не е възникнало вземане за възнаграждение през периода 05.01.2015 г. – 01.04.2017 г. За периода, през който е действал процесният договор, управител на длъжника е бил Бисер Стойков Димитров, който е вписан в ТР и е изпълнявал задълженията по чл.141 ал.1 ТЗ, но доколкото няма данни кредиторът Фетваджиев да е изпълнил реално никакви задължения като заместник-управител, в негова полза не е възникнало вземане за възнаграждение. Договорът за управление е разновидност на договора за поръчка по чл.280 ЗЗД, поради което изпълнението на задължението на довереника е обусловено от даване на сметка/отчет за изпълнение на възложените действия, но по делото няма данни, дори не се твърди, кредиторът да е извършил реално правни действия в изпълнение на поетите с договора задължения.

По делото е представен списък на кредиторите на длъжника към 30.11.2017 г., който обаче е изготвен от Веселин Фетваджиев на 01.12.2017 г., но след проверка за вписванията в ТР по партидата на длъжника се установи, че на 28.11.2017 г. е било прието от ОС на съдружниците решение, с което са прекратени управителните правомощия на Фетваджиев. Това решение поражда незабавно действие във вътрешните отношения между дружеството и управителя, а вписването в ТР има действия в отношенията с трети лица. Ето защо съдът намира, че след 28.11.2017 г. Фетваджиев не е имал качеството на управител, поради което и изготвеният от него на 01.12.2017 г. списък няма доказателствено значение в отношенията му с дружеството длъжник.

Възражението срещу неприемане на вземането на кредитора Фетваджиев е неоснователно.

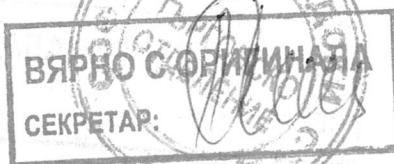

Кредиторът Димитър Христов Вавов е предявил вземане, произтичащо от договор от 20.05.2018 г., с който му е възложено да представлява пред трети лица длъжника, да води преговори за сключване или изменение на наемни договори, да следи за изпълнение на задълженията на наемателите, да извършва финансово-счетоводни услуги, да дава мнения и препоръки за счетоводно отразяване на стопански операции и да извършва плащания за погасяване задълженията на длъжника срещу възнаграждение от 24 000 лв. на година. По делото няма данни за реално изпълнение на възложените на кредитора действия, поради което съдът намира, че в негова полза не съществува вземане за възнаграждение. Процесният договор притежава всички правни характеристики на договора за поръчка по чл.280 ЗЗД, поради което изпълнението на задължението на довереника е обусловено от даване на сметка/отчет за изпълнение на възложените действия, но по делото няма данни, дори не се твърди, кредиторът да е извършил реално правни действия в изпълнение на поетите с договора задължения. Възражението срещу приемане на вземането на кредитора Димитър Христов Вавов основателно и това вземане следва да се изключи от списъка с приети вземания.

Кредиторът Андрей Вячеславович Чекунов е предявил вземане, което произтича от договор за адвокатско обслужване от 03.01.2019 г., с който му е възложено от длъжника да извършва писмени и устни консултации, да изготвя договори, правни становища и други документи, да представлява и защитава правата и интересите на длъжника пред държавни и общински органи и пред физически и юридически лица срещу възнаграждение от 30 000 лв. за една година. По делото няма данни, дори не се твърди, кредиторът реално да е извършил възложените в клаузата на чл.1 от договора действия, поради което съдът приема, че кредиторът не е изпълнил възложените задължения. Следователно в негова полза не е възникнало вземане за възнаграждение.

Кредиторът Димитър Христов Вавов е предявил вземане, което произтича от предварителен договор за продажба на имоти от 01.03.2018 г., с който длъжникът е поел задължението да прехвърли до 20.12.2019 г. собствеността върху два недвижими имота в гр.Белоградчик при цена от 580 000 лв., а в клаузата на т.9 е уговорена неустойка от 58 000 лв. за неизпълнение на задълженията на продавача, които са довели до невъзможност за сключване на окончателен договор. В подкрепа на направеното от кредитора Фетваджиев възражение, че договорът е привиден, не са представени никакви доказателства. Не са установени никакви факти, които да сочат, че обективизираното в договора съгласие е привидно и че действителната воля на страните е била договорът да не поражда типичните за него правни последици. Ето защо съдът приема, че процесният договор е действителна правна сделка.

Уговореният краен срок за сключване на окончателен договор за продажба на имотите е 20.12.2019 г., а съгласно уговорката в клаузата на т.6 продавачът е следвало да избере нотариус, дата и час за изповядване на сделката и да уведоми купувача най-малко две седмици преди датата на сделката. По делото няма данни продавачът да е изпълнил поетите от него задължения по т.6 от договора, поради което съдът намира, че неизпълнението на договора се дължи на поведението на продавача. Поведението на купувача не стои в причинна с неизпълнението на предварителния договор, защото купувачът не е поел никакви задължения, освен това да сключи окончателен договор и да плати цената, но точното им изпълнение е обусловено от изпълнението на задълженията на продавача по т.6. За сключването на окончателен договор не е било необходимо купувачът да изразява изрично готовност, доколкото продавачът в разрез с клаузата на т.6 не го е уведомил за избран от него нотариус, дата и час на изповядване на сделката, а и няма данни, дори не се твърди, да е извършил подготвителни действия по снабдяване с документи, необходими за сключване на окончателен договор.

Уговорената неустойка в размер на 10 % от цената по окончателната сделка има характер на компенсаторна и има за цел да обезщети купувача за вредите от неизпълнението на задължението на продавача да прехвърли правото на собственост – вредите от несклучването на окончателния договор, т.е. от разваляне на договора поради неизпълнение. След като е уговорено, че се дължи неустойка за неизпълнение на задължение, което води до невъзможност за сключване на окончателен договор, вземането за неустойка представлява обезщетение за вредите от разваляне на договора, което изправната страна предпочита пред възможността да иска реално изпълнение на предварителния договор, т.е. да иска по съдебен обявяване на окончателен договор.

Важно е да се спомене, че от страна на кредитора не е повдигнато твърдение, че е развалил договора. По делото е представена покана от 20.01.2020 г., с която кредиторът е заявил, че претендира неустойката в размер на 58 000 лв. С тази покана обаче кредиторът Великов не е дал срок за изпълнение с предупреждение, че договорът се разваля, поради което съдът намира, че не е настъпило разваляне на договора по реда на чл.87 ал.1 ЗЗД. Само в хипотезата на чл. 87 ал. 2 ЗЗД /невъзможност за изпълнение, безполезност или фикс сделка/ договорът може да се развали без предупреждение, но случаят не е такъв. Неизпълнението на задължението на продавача да прехвърли собствеността върху имота в договорения срок не попада в никоя от хипотезите, при които е налице право на безусловно разваляне, а и не се твърди да е налице настъпилата безполезност по отношение на дължимата от продавача престация. Предварителният договор не е развален, поради което в полза на кредитора не е възникнало вземане за неустойка.

При тези факти съдът намира, че в полза на кредитора не съществува вземане за неустойка в размер на 10 % от цената, която с оглед нейния компенсаторен характер и уговорката за неизпълнение, което води до невъзможност, се дължи само при разваляне на договора, каквото не е настъпило.

По отношение вземанията на кредиторите Димитър Христов Вавов, Александър Атанасов Великов и Андрей Вячеславович Чекунов са направени записвания в търговските книги на длъжника, че тези лица са негови кредитори и към са непогасени задълженията. Тези записвания могат имат доказателствено значение в отношенията между посочените кредитори и длъжника, но не могат да се противопоставят на възразилия кредитор.

С оглед на изложеното съдът намира, че възражението на кредитора НАП следва да се остави без разглеждане, възражението на Фетваджиев следва да се остави без уважение, а вземанията на кредиторите Димитър Христов Вавов, Александър Атанасов Великов и Андрей Вячеславович Чекунов да се изключат от списъка с приети вземания.

Мотивиран съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ възражението по чл.690 ТЗ на кредитора Национална агенция по приходите срещу обявления в ТР на 08.03.2021 г. списък на приети вземания на длъжника „Соник Уол“ ООД-в несъстоятелност, ЕИК 121765015.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражението по чл.690 ТЗ на кредитора Веселин Димитров Фетваджиев срещу обявления в ТР на 08.03.2021 г. списък на неприети вземания на длъжника „Соник Уол“ ООД-в несъстоятелност, ЕИК 121765015.

ВНАСЯ ПРОМЯНА в списъка с приети вземания длъжника „Соник Уол“ ООД-в несъстоятелност, ЕИК 121765015, обявен в ТР на 08.03.2021 г., като

ИЗКЛЮВА вземането на кредитора Александър Атанасов Великов в размер на 58 000 лв. – неустойка по предварителен договор за покупко-продажба на недвижими имоти от 01.03.2018 г.; вземането на кредитора Димитър Христов Вавов в размер на

24 000 лв. – главница по договор от 20.05.2018 г. за периода 20.05.2018 г. -19.05.2019 г.,
24 000 лв. – главница по договор от 20.05.2018 г. за периода 20.05.2019 г. -19.05.2020 г.,
в размер на 4 793,72 лв. – обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода
02.02.2019 г. – 20.01.2021 г. и в размер на 2360,19 лв. – обезщетение за забава за
периода 02.02.2020 г. -20.01.2021 г.; вземането на кредитора Андрей Вячеславович
Чекунов в размер на 30 000 лв. – главница по договор за адвокатско обслужване от
03.01.2019 г. и в размер на 3 191,92 лв. – обезщетение за забава в размер на законната
лихва за периода 04.01.2020 г. – 20.01.2021 г.

**ОДОБРЯВА с внесената промяна списъка с приети вземания длъжника „Соник
Уол“ ООД-в несъстоятелност, ЕИК 121765015, обявен в ТР на 08.03.2021 г.**

СВИКВА на основание чл.674 ал.2 ТЗ Събрание на кредиторите на длъжника „Соник
Уол“ ООД-в несъстоятелност, ЕИК 121765015, на 08.06.2021 г. от 10,30 часа в
Съдебната палата на Софийски градски съд, гр. София, бул.“Витоша“ N 2, в залата за
провеждане на съдебните заседания на VI-4 състав, ТО, СГС, при дневен ред по чл.677
ал.1, т.3 и т.8 ТЗ –

1. Определяне реда и начина за осребряване имуществото на длъжника;
2. Определяне метода и условията на оценка на имуществото;
3. Избор на оценители и определяне на възнагражденията им;
4. избор на постоянен синдик и предложение на съда назначаването му;

Определението в частта, с която е оставено без разглеждане възражението по
чл.690 ТЗ на Национална агенция по приходите подлежи на обжалване пред САС в
едноседмичен срок от връчването, а в останалата част не подлежи на обжалване.

Определението да се обяви незабавно в търговския регистър при Агенцията по
вписвания; да се впише в книгата по чл.634в ТЗ.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

